

عصر آزادی

روزنامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی

صاحب امتیاز: **موسسه مطبوعاتی پیمان**

مدیر عامل و مدیر مسئول: **سید فرید پیمان**

رییس هیئت مدیره و سردبیر: **دکتر سید وحید پیمان**

لیتوگرافی و چاپ: **شاخه سبز**

گروه ۴ رتبه بندی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

رتبه:۵۸ امتیاز:۴۵/۱

نشانی:

تهران – خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد – پلاک ۹۷ – طبقه سوم

صندوقپستی:۷۱۸۴–۱۵۸۷۵

تبریز – خیابان ارتش جنوبی – نرسیده به چهار راه باغشمال

جنب کویچه حاج رضا – پلاک ۵

تلفن:۰۵۰۳۵۵۷۷۷۷-۳۵۵۳۰۰۳۵۱

فکس:۰۴۱۳۵۵۷۱۸۱

مسئول آگهی شماره:۰۴۳۳۶۶۰۹۱۲۴۶۶

لینک تلگرام: https:// telegram. me /asrazadi. ir

Email: asrazadi۹۸@gmail.com

www.asrazadionline.ir

مدبع ایرانی نقاشی با شن، سوژه مستند «از تهران تا رم» سفارت ایتالیا شد

فعالیت هنری و آثار «محسن وزیری مقدم» هنرمند فقید ایرانی که نقاشی با شن را بنیان نهاد، دستمایه دومین قسمت از مستند هفت قسمتی «از تهران تا رم» سفارت ایتالیا در ایران شد.

به گزارش گروه فرهنگی ایرنا، سفارت ایتالیا در ایران دومین قسمت از مستند هفت قسمتی از تهران تا رم، سفری از دریاچه هنر (FROM TEHRAN TO) (ROME. A JOURNEY THROUGH ART) را با تمرکز بر زندگی و آثار محسن وزیری مقدم نقاش معاصر ایرانی و از پیشگامان جنبش هنر انتزاعی پخش کرد. مستند از تهران تا رم، جدیدترین ابتکار عمل سفارت ایتالیا در ایران برای تاکید بر پیوندهای فرهنگی و هنری دو ملت ایران و ایتالیا است. این مستند با همکاری یاسمین زندیه و احسان رونق تولید شده که به آثار و زندگی هفت هنرمند معاصر شامل پنج هنرمند ایرانی و دو هنرمند ایتالیایی می پردازد که گذشته و آموزش آنها متأثر از هنر و فرهنگ دو کشور بوده است؛ در این مجموعه هر قسمت یک نفر معرفی می شود.
سفری ایتالیا در ایران هدف از ساخت این مستند را تاکید بر ارتباط عمیق ایران و ایتالیا در حوزه فرهنگی می داند. اولین قسمت این مجموعه اسفند ۹۹ با محوریت فعالیت هنری و آثار بیژن بصیری دیگر هنرمند ایرانی پخش شد. وزیری مقدم ۵ مرداد ماه سال ۱۳۰۳ در تهران متولد شد و پس از فارغ‌التحصیلی به عنوان یکی از نخستین دانش‌آموختگان دانشکده هنرهای زیبا، در سال ۱۳۳۴ به ایتالیا نقل مکان کرد و ضمن تحصیل در این کشور، به هنرآفرینی مشغول شد. آثار هنری این هنرمند پراوازه امروز در بنیاد محسن وزیری مقدم نگهباری می‌شود که در سال ۲۰۱۷ در رم تاسیس شد و توسط پسرش، هامون وزیری، اداره می‌شود. وزیری مقدم ۱۶ شهریور سال ۹۷ در سن ۶۴ سالگی در رم درگذشت. علاوه بر یک مجموعه ازرنده از آثار هنری متشکل از سبک‌ها و مواد مختلف، چند کتابچه راهنمای هنر با عناوین شیوه طراحی جلد ۱ و ۲، ترجمه اندیشه‌ها و کار بل کلی، ۱۴ گفتار با زیر عنوان درباره نقاشی، طراحی و مجسمه سازی از وی برجای مانده است که امروزه یک کتاب مرجع مهم برای هنرمندان سراسر جهان به شمار می‌رود. در این قسمت از مستند سفارت ایتالیا به سبک خلاقانه وزیری مقدم در نقاشی با شن نیز اشاره می‌شود.
سنگ‌نگاری‌های وزیری مقدم، علاوه بر اینکه به یکی از جدی‌ترین جریان‌های هنر مدرن مربوط می‌شود، ارجاعاتی به پرمیتیبوسیم یا نوعی بدویت‌گرایی در هنر دارند. حتی می‌توان دورتر رفت و آن‌ها را همتراز نقاشی‌های دیواری انسان نخستین با دست در غارهای باستانی دانست. به همین جهت می‌توان تأثیری از هنر تجریدی و چکیده‌نگارانه سپیده‌م تاریخ را بر آثار این هنرمند ردیابی کرد. از همین‌رو بسیاری از منتقدان غربی از جمله تورو کو لپوری، ماریو بوسالی و جولیو کارلو ارگان، اهمیت به‌سزایی برای این دوره از کارهای او قائل شده‌اند. این هنرمند فقید همچنین به ساخت مجسمه‌های چوبی مَفصَلی و متحرک‌ش مشهور است. وزیری مقدم تنها نقاش ایرانی است که موزه هنرهای مدرن نیویورک (MOMA) اثرش را بدون واسطه خریداری کرده است.

«مسخ در مسلخ» ۲ جایزه بین‌المللی گرفت

فیلم سینمایی «مسخ در مسلخ» از یک جشنواره آمریکایی ۲ جایزه بین‌المللی دریافت کرد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا، جواد دارابی در بیست دومین دوره جشنواره «استخوان های برهنه» برنده ۲ جایزه برای فیلم سینمایی مسخ در مسلخ شد. این جشنواره با تمرکز بر فیلمسازان مستقل و استعدادهای نوظهور هرساله در ایالت اوکلاهاما برگزار می شود که در این دوره جایزه ویژه میراث و جایزه ویژه (BUMBLEBEE AWARD) به جواد دارابی تعلق گرفت. این جایزه بر کارگردانی تعلق می گیرد که علاقه زیاد به فیلمسازی و اشتیاقی سیری ناپذیر از به تصویر کشیدن قصه های ناب و عاری از هر کلیشه در فرمت های مختلف و نوین، دارند. این جشنواره معتقد است چنین فیلمسازی با شکستن کلیشه ها، موانع و شنا کردن در خلاف جهت آب در پیشروی خود نمونه و سزاوار به رسمیت شناخته شدن هستند. جشنواره فیلم «استخوان های برهنه» به انتخاب مجله مووی میکس یکی از بیست جشنواره مهم کشف فیلمسازان نوظهور است و هر ساله روبرت رودریگز کارگردان مستقل آمریکایی یک یا ۲ نفر را به عنوان کارگردان برتر انتخاب می کند.

این جشنواره از ۲۲ آوریل تا ۱ می برابر با ۲ تا ۱۱ اردیبهشت ماه با رعایت تمامی پروتکل‌های بهداشتی و با برگزاری کارگاه آموزشی، نمایش فیلم‌های بلند و کوتاه و جلسات پرسش و پاسخ در ایالت اوکلاهاما برگزار شد.

آگهی دعوت شرکت تعاونی ۳۴۰۰توسعه روستائی اسکندران به شماره ثبت و شناسه ملی ۰۲۰۰۰۳۲۹۲۷

دینوسیله از کلیه اعضای شرکت دعوت می گردد مهت بررسی مدارک واریزی از تاریخ ۱۳۹۱ تا پایان سال ۱۳۹۹ به دو شماره حساب پست بانک ۹۶۷-۱۳۱۱۴۶-۱۰۰۰ بانک تجارت

۹۱۱-۹۴۶-۵۳۶ مدارک فود را به آدرس پستی این شرکت ارسال نمایند تا نسبت به تعیین مستند همه واریزی این مدیریت را یاری نمایند. شروع ارائه مدارک مزبور از تاریخ درج آگهی به مدت

۱۵ روز اعلاعه می گردد.

بعضی است که بعد از سپری شدن این مدت به اعتراضات

بعدها اعتراض ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ضمنا این سلسه مهت انجام مسابرسی و تعیین دقیق میزان واریزی های اعضا شرکت بعد از تاریخ **۲۴/۹/۱۳۹۱**، مهت امیا

چاه عمیق و لوله گذاری، تیرگذاری و تراسس برق رسانی، لوله گذاری چاه، فرید پمپ دافلی و بیرونی مهت بالادست، سافت اتاقک، چند تابلو و دیگر ملزومات می باشد.

مدیر عامل شرکت تعاونی توسعه روستائی اسکندران

کارشناسان در ویننار ایرنا گفتند: اگر رویکرد رسانه‌های رسمی و سنتی در برابر شبکه‌های اجتماعی، انکار و سکوت و بی تفاوتی باشد، ورود شبکه‌های جدید تهدید است و رسانه‌های رسمی در این حالت کم خاصیت شده و گرچه حذف نمی‌شوند، اما مخاطب را از دست داده و شبکه‌های اجتماعی جایگزین آن‌ها می‌شوند.

همزمان با پیشرفت گسترده تکنولوژی های ارتباطکی، تمهیلات زیادی برای مشاغل مختلف از جمله رسانه‌های خبری ایجاد شده و دشواری‌های گذشته در انتشار خبر کاهش یافته است. اما این پهنه وسیع تمهیلاتی تنها در خدمت رسانه‌های رسمی قرار نگرفته و موجب شده تا پدیده‌ای به نام شبکه‌های غیر رسمی اجتماعی شکل گرفته و در قامت رقیبی قدرتمند برای رسانه های سنتسی ظاهر شوند. امروزه این شبکه‌ها به قدری از اهمیت برخوردار است که تاثیر آن‌ها بر بسیاری از وقایع اجتماعی و سیاسی نظیر انتخابات، برکسی پوشیده نیست. گسترش شبکه‌های اجتماعی و تنوع و جذابیت‌های مختلف آنان، موجب شد تا اداره کل پژوهش، تحلیل و تفسیر خبر ایرنا در آستانه برگزاری انتخابات ۱۴۰۰، در یک میزگرد تخصصی با حضور دو تن از کارشناسان این حوزه به بررسی نقش این جریان جدید در انتخابات ۱۴۰۰ بپردازد. «اکبر نصرالهی»، استاد ارتباطات و رئیس دانشکده علوم اجتماعی، ارتباطات و رسانه دانشگاه آزاد اسلامی و «ابوالفضل حاجی‌زادگان»، دانشجو دکتری علوم اجتماعی دانشگاه تهران و پژوهشگر تویتر و رسانه های اجتماعی، ابعاد مختلف این موضوع را در گفتگو با ایرنا به بحث نشستند.بخش نخست این میزگرد را با هم می‌خوانیم:

ایرنا: از نگاه شما بر چه مبنایی می‌توان رسانه‌های رسمی و غیررسمی را تفکیک کرد؟در دوره گسترش فضای مجازی، کارکرد خبرگزاری‌ها و رسانه‌های رسمی چه تغییراتی کرده و این رسانه‌ها با چه تهدیداتی روبرو هستند؟

نصرالهی: برای تفکیک رسانه‌های رسمی از غیررسمی، می‌توانیم ملاک را «حاکمیتی» و «دولتی» بودن و ثبت در مراجع قانونی و مجوز و شناسنامه‌دار بودن آن‌ها بدانیم. رسانه‌هایی که ثبت شده هستند و ساختار دارندو رسمی هستند. این‌ها تشکیلات دارند و مکان و مدیرانشان مشخص است. برخی که فاقد مجوز و مکان مشخص هستند و با برخی که هویت غیرواقعی دارند، در زمره رسانه‌های غیررسمی قرار می‌گیرند.

در عصر کثرت رسانه‌ها و فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی، کار از جهانی سخت‌تر و از جهانی آسانتر شده است. کار برای رسانه‌های رسمی با تکنولوژی‌های جدید آسان‌تر شده که امروزه می‌توان برای گرفتن مصاحبه با شخصیت‌های حقیقی و حقوقی، تحلیل و تفسیر به راحتی با هریک از افراد مورد نظر تماس گرفته و ارتباط برقرار کرد؛ در صورتی که در گذشته به این شکل نبود و برای تهیه یک مصاحبه و خبر تصویری با یک شخص در خارج از کشور مشکلات زیادی وجود داشت. این تسهیلات موجب شده تا

هنرمند مهاجر افغانستانی:

رسانه‌ها نقش موثری در تحکیم ارتباطات فرهنگی ایران و افغانستان دارند

و هم در حوزه رسانه و هم در عرصه سینما رقم خورده است.

برای اولین بار است که می بینم در تبلیغات سریال های تلویزیونی سال ۱۴۰۰، سریالی ایرانی با آهنگ تیتراژ یک افغانستانی ساخته شده است و این آن قوت و یگانگی را نشان می دهد اما در برخی از موارد که ما دچار کم کاری های بین دو طرف شده ایم در این کم کاری رسانه ها را مقصر می دانم.

این هنرمند افغان ادامه داد: رسانه ها به واسطه نگاه حرفه ای یگانگی ای که باید بازتاب دهند را دنبال نکرده اند. اشتراکات عمیق تاریخی که باید دنبال کنند را دنبال نکرده اند و بیشتر دنبال خیرسازي های شایعه ساز بوده اند و در این فضا برخی از خبرگزاری ها یا بعضی از فرهنگیان و دو طرف غیرحرفه ای عمل کرده اند و بر اساس سلاقی داشته و دارند عکس العمل نشان داده اند. سرور رجایی اضافه کرد: اگر در کل نگاه کنیم ارتباطات اشتراکات بسیار فرهنگی، زبانی، فکری و مذهبی دو کشور افغانستان و ایران ظرفیت بی‌نظیری برای توسعه ارتباطات میان دو کشور ایجاد کرده اما به دلایل مختلف از این ظرفیت بهره برداری درست و شایسته‌ای صورت نگرفته است. حتی در سال های اخیر به دلیل اتفاقات مختلف این ارتباطات به چالشی کشیده و آنچنان که باید و شاید به آن توجه نشده است. افغانستان طی چهاردهه گذشته هزاره ها درگیر جنگ و تجاوز خارجی بوده و از همین‌رو تولیدات علمی و فرهنگی این کشور تحت تاثیر جنگ و تهاجم فرهنگی قرار گرفته است.

محمد سرور رجایی شاعر افغانستانی در گفت و گو با خبرنگار فرهنگی ایرنا و در توضیح این‌ مطلب که چرا همکاری بین هنرمندان ایرانی و افغانستانی با وجود نزدیکی های تاریخی و حتی زبانی ضعیف است، گفت: به واسطه این که ارتباطات تاریخی، فرهنگی و زبانی بین دو ملت بزرگ ایران و افغانستان وجود دارد باید این یگانگی ها و ارتباطات فرهنگی هم با تقویت و قوت بیشتر همراه شود. وی افزود: معتقدم در این سالها ارتباط خوبی بین فرهنگیان ایران و افغانستان هم در حوزه ادبیات و فرهنگ

در وینار رسانه‌های جمعی و انتخابات مطرح شد:

اگر رسانه‌های رسمی آرایش جدیدی نگیرند، منزوی می‌شوند

هر کس در هر جای دنیا با هر شخص و در هر قالبی(صوتی و تصویری) بتواند ارتباط بگیرد. امروزه عملا مانعی برای تهیه و ارسال خبر به لحاظ زمانی و مکانی وجود ندارد. اما در مورد سختی کار در دوره جدید باید گفت که پیش‌تر تنها همین رسانه‌های رسمی بودند، اما امروز رسانه‌های غیررسمی هم حضور دارند که نقش بسیار مهمی هم دارند. هرچند امروزه تسهیلاتی برای رسانه‌های رسمی ایجاد شده که توانسته‌اند آرزان‌تر و راحت‌تر خبری را منتشر کنند و فاصله بین زمان وقوع و انتشار را کم کنند و منابع خبری را محدود به کارشناسان رسمی نکنند، اما تهدیداتی هم برای آن‌ها ایجاد شده و آن هم به وجود آمدن «پدیده ارتباط جمعی شخصی» است. از دهه ۱۹۶۰ میلادی به بعد و با پیشرفت تکنولوژی‌های ارتباطی و افزایش دسترسی‌های مردم، با این پدیده روبرو هستیم. مدین معنا که «هر فرد» می‌تواند «هر خبری» را در «هرجایی» در «هر زمانی» و با

سوانامی خبری، دستاورد دنیای مدرن

در این دوره حتی هر فردی می‌تواند با «هر هویتی» حتی هویت جعلی نیز چنین کاری را انجام دهد. به عبارتی با چنین وضعیت هر کاری را که رسانه‌های رسمی می‌توانستند انجام دهند یک فرد هم می‌تواند انجام دهد. اشکال یا تهدیدی که از این طریق ایجاد شده این است که رسانه‌های رسمی که جمعیت دسترسی‌های ارتباطی و افزایش اشکال یا تهدیدی که باید مدین معنا که «هر فرد» می‌تواند «هر خبری» را در «هرجایی» در «هر زمانی» و با

سوانامی خبری، دستاورد دنیای مدرن

در این دوره حتی هر فردی می‌تواند با «هر هویتی» حتی هویت جعلی نیز چنین کاری را انجام دهد. به عبارتی با چنین وضعیت هر کاری را که رسانه‌های رسمی می‌توانستند انجام دهند یک فرد هم می‌تواند انجام دهد. اشکال یا تهدیدی که از این طریق ایجاد شده این است که رسانه‌های رسمی که جمعیت دسترسی‌های ارتباطی و افزایش اشکال یا تهدیدی که باید مدین معنا که «هر فرد» می‌تواند «هر خبری» را در «هرجایی» در «هر زمانی» و با

نداشتند. مدین ترتیب می‌توان گفت تکنولوژی‌های ارتباطی فرصت‌هایی را ایجاد کردند که راحت و ارزان بتوان به راحتی فاصله زمانی وقوع و انتشار خبر را کم کرد و با کارمندان و خبرنگاران در جاهای مختلف ارتباط آرزان، راحت و مطمئنی را برقرار کرد.

عمده‌ترین تهدید برای رسانه‌های رسمی هم این است که دیگر اینطور نیست که هرچه بخواهند منتشر کنند یا نکنند. در چنین شرایطی فضای مجازی وارد شده و با ایجاد سوانامی خبری برای مردم و اقبال جامعه به آن‌ها نیازشان را تأمین کرده و می‌تواند اعتبار رسانه‌های رسمی را به چالش بکشد. **ایرنا: آیا وضعیت جدید تغییراتی را در کارکرد خبرگزاری‌ها ایجاد کرده است یا خیر؟**

قرار نیست شبکه‌های اجتماعی جایگزین رسانه‌های رسمی باشند

حاجی‌زادگان به نظر من قرار نیست شبکه‌های اجتماعی جایگزین رسانه‌های رسمی باشند یا بالعکس. چرا که از این منظر فضای چندان قابل‌باید، ورود شبکه‌های جدید تهدید است ندارد. تغییرات در دنیای جدید به وجود آمده را می‌توان ذیل مفهوم «دموکراسی» فرهنگ و رسانه قرار داد. در سال‌های اخیر دسترسی شهروندان به رسانه‌ها بیشتر شده و مشارکت شهروندان در رسانه‌ها نیز افزایش یافته، ولی نکته‌ای که نباید فراموش کرد این است که این تغییرات الزاماً «روند خطی» ندارد. مثلا نمی‌توان گفت که رسانه‌های رسمی در سال‌های اخیر و با توجه به گسترش فضای اجتماعی از بین خواهد رفت، بلکه این رسانه‌ها همچنان «سبالیته» خود را دارند و هویت خودشان را هم حفظ می‌کنند. بنابراین نیاز است تا به فهم دقیق‌تری از آن‌ها برسیم. علت تغییر در چنین فضایی هم مشارکت بیشتر مردم است.

تاکید بر فیلتر ننگ، بی‌اعتمادی را افزایش می‌دهد
از طرف دیگر هم این‌طور نیست که بگوییم تمام نیازهای مخاطبان را شبکه‌های اجتماعی پوشش می‌دهند؛ چرا که کزکارکردهایی را هم در شبکه‌های اجتماعی شاهد هستیم. تهدید بودن شبکه‌های اجتماعی هم بستگی دارد به این‌که

رسانه‌های رسمی قرار است چه نوع مواجهه‌ای با این تغییرات داشته باشند؟ این که باید این شبکه‌ها را محدود کرده و فیلتر کرد، مکانیسم «ننگار» است. این نوع مواجهه یعنی به رسمیت نشناختن، مخاطب را بیشتر به سمت آن سوق می‌دهد و درواقع تاکید بر فیلترینگ، بی‌اعتمادی را زیاد می‌کند. اما اگر حاکمیت و رسانه‌های رسمی این نوع رسانه‌ها را بپذیرند می‌توانند وارد نوع جدیدی از پیچیدگی و تاثیرگذاری بشوند که این امر نیز مستلزم تاثیرگذاری بیشتری است.

باید بپذیریم که زمین رسانه، بازیگران جدید پیدا کرده است. بازیگرانی مانند دنبال‌کنندگان فضای آنلاین اعم از کاربران عادی متخصصان و کنشگران و … وجود دارند و اگر رسانه‌های جدید زمین جدید را بپذیرند، می‌توانند تأثیر زیادی داشته باشند،مانند آن‌چه که رسانه‌های خارجی دارند و حضور زیادی در این نوع شبکه‌ها دارند. اگر رسانه‌های رسمی داخل کشور هم بتوانند در این زمین وارد شوند، می‌توانند قدرت از دست رفته خود را به نوعی بازیابی کنند. بنابراین این دو رسانه نباید رقیب یکدیگر تلقی شوند بلکه این دو نوع رسانه در این زمین جدید باید حضور داشته باشند و با توجه به این حضور بتوانند رخدادهای آتی را رقم بزنند.

ایرنا: رسانه‌های رسمی و خبرگزاری‌ها چه امتیازاتی بر شبکه‌های اجتماعی دارند؟

رسانه‌های رسمی ایران آرایش رسانه‌ای جدید ندارند نصرالهی: اصلا قرار نبود وقتی که یک رسانه جدید وارد می‌شود، سایر رسانه‌های قبلی کارکرد خودشان را از دست بدهند و یا حذف شوند. مثلا وقتی رادیو در سال ۱۹۲۰ پا به عرصه گذاشت، روزنامه‌ها و مطبوعات از بین نرفتند و با وقتی تلویزیون در سال ۱۹۳۶ آمد، رادیو از بین نرفت و با آمدن تلویزیون رادیو همچنان پابرجا بود. بنابراین، تهدید یا فرصت بودن تغییر بیرونی و شبکه‌های مجازی برای رسانه رسمی و مسوولان، منوط و مشروط بر نوع راهبرد و جهت‌گیری است که رسانه‌های قبلی اتخاذ کنند. یعنی اگر رویکرد رسانه‌های رسمی، سنتی و راهبردشان انکار و سکوت و بی‌تفاوتی باشد، ورود شبکه‌های جدید تهدید است و رسانه‌های رسمی در این حالت خاصیت خودشان را از دست داده و «هم‌اثر» یا «بی‌اثر» می‌شوند. اگر رسانه‌ها دولتی باشند و بوجه دولتی داشته باشند به رسانه‌های بی‌اثر بدل می‌شوند در این حالت ادامه حیات می‌دهند اما اثری ندارند و اگر رسمی و خصوصی باشند، در این حالت از عرصه حیات خارج می‌شوند، چون مخاطب و درآمد نداشته و حذف می‌شوند.بنابراین تهدید یا فرصت بودن رسانه‌های جدید، به نوع راهبرد و جهت‌گیری است که رسانه‌های رسمی اتخاذ می‌کنند. نکته دیگر در رابطه با «رسانه‌های مکمل» است. اگر خبرگزاری‌ها و رادیو تلویزیون امکاناتی نظیر شبکه‌های مجازی و … را به عنوان رسانه‌های مکمل بپذیرند و این فضا و آرایش جدید رسانه‌ای را خوب بشناسند، می‌توانند کار خود را تکمیل کرده و توسعه دهند و اثرگذارتر باشند. اما اگر یک رسانه(چه رسمی و چه غیررسمی) بخواهد در دوران گذشته حبس شود و آرایش جدید رسانه‌ای را درک نکند، مطمئنا کارکردهای خودش را نخواهد داشت و مخاطبان قبلی را از دست می‌دهد.

بازیگر فیلم سینمایی «متری شیش و نیم»:

مانایی هنر سینما در هر شرایطی بدست اهالی آن است

ورود به عرصه سینما مانند دیگر حرفه‌ها زمینه و علاقه مندی و استعداد ویژه خود را می‌طلبد، علی و عاطفه تیموری خواهر و برادری هستند که با ورود به عرصه هنر چندی است با نقش آفرینی در آثار سینمایی و تئاتر برغم مشکلات متعددشان، گام در مسیر پیشرفت گذاشته‌اند.

علی تیموری در گفت‌وگو با خبرنگار فرهنگی ایرنا با تشریح نحوه ورود و ادامه کار و فعالیت در عرصه هنرهای نمایشی درباره چگونگی انتخاب بازیگری، گفت: من علاقه زیادی به این حرفه سینما داشته و بر این باور بودم که می‌توانم این حرفه را در وجودم پرورش داده و به ایفای نقش در پروژه های سینمایی و تلویزیونی بپردازم.

وی افزود: الگویی من در فسون و درک بازیگری، هنر نمایشی تئاتر بوده که هنوز با خوب بار می‌آورد و پخته می‌کند. از سال ۱۳۹۰ نمایش های مختلف را سالن های حرفه ای به اجرا در آورده ام. بازیگر فیلم سینمایی رد خون با بیان این که «سخت کوش بودن در این حرفه شرط اول مانایی در این حرفه است» اظهار داشت: به نظر من شروع بازیگری برای یک علاقه مند کاری دشوار است. و چرا که بازیگری امروزه حرفه شلوغ و شاید زیاده از حد پر از دحام است و رقابت در آن در بدست آوردن یک نقش، هر چند کوتاه، بسیار شدید است. تیموری ادامه داد: وجود شمار زیادی از بازیگران با تجربه باعث شده است که این موضوع تشدید بشود. بازیگر باید فرد باهوشی باشد تا بتواند سریعا با روند فیلم آشنا و متن فیلمنامه را حفظ کند. همچنین در بسیاری موارد باید از خلاقیت خود در ایفای نقش بهره بگیرد. این هنرمند جوان در توصیه خود به جوانان هنر و فرهنگ و هنر، گفت: به عقیده من توانایی، همت، عزم و ایمان جوان امروز کمتر از جوان دهه ۶۰ نیست، اما جوان امروز در معرض تهدیدهای خطرناک فکری قرار دارد که این افکار غلط با ابزارها و وسایل ارتباطی فراوان، در سطح گسترده‌ای قابل انتشار هستند و در این زمینه باید ضمن

وی خاطرنشان کرد که در بخش ایران موزه ملل شرق مسکو حدود ۲۵۰۰ شی و اثر هنری قرار دارد که بسیاری از این آثار در انبارها در شرایط مناسب نگهداری می‌شود و فقط بخش کوچکی در معرض دید عموم قرار می‌گیرد.

نمایشگاه «سوزه‌ها و آثار تصویری نظامی» تا سوم ماه می (دوشنبه این هفته دایر خواهد بود.

جمال‌الدین ابومحمد الیاس بن یوسف بن زکی بن مویذ، متخلص به نظامی و نامور حکیم نظامی (زاده ۵۲۵ ه‍.ق در گنجه درگذشته ۶۰۷-۶۱۲ ه‍.ق) شاعر و داستان‌سرای ایرانی و پارسی‌گوی حوزه تمدن ایرانی در سده ششم هجری (دوازدهم میلادی)، که به‌عنوان پیشوای داستان‌سرایی در ادب پارسی شناخته شده‌است. آرامگاه حکیم نظامی، در حاشیه غربی شهر گنجه قرار دارد. نظامی در زمره گویندگان توانای شعر پارسی است، که نه‌تنها دارای روش و سبکی خاص است، بلکه تأثیر شیوه او بر شعر پارسی نیز در شاعران پس از او آشکارا پیداست. نظامی از دانش‌های رایج روزگار خویش (علوم ادبی، نجوم، علوم اسلامی، فقه، کلام و زبان عرب) آگاهی گسترده‌ای داشته و این ویژگی از شعر او به روشنی دانسته می‌شود. شعر نظامی به زبان‌های گوناگون درآمده‌است، برای نمونه خمسه به همت سرعلم علی‌اف بر زبان روسی ترجمه و منتشر شده‌است. نظامی در فاصله سال‌های ۶۰۲ تا ۶۱۲ در گنجه درگذشت و آرامگاهی به او در همان شهر منسوب است.

اشعار نظامی گنجوی را بخواند و نقاشی‌ها و آثار مینیاتوری و فرش‌ها برای درک سوزه های آثار این شاعر کمک می‌کند.

پالینا کوروتیکووا مسئول آثار هنری ایرنا در موزه ملل شرق مسکو نیز به خبرنگار ایرنا گفت که نمایشگاه «سوزه‌ها و آثار تصویری نظامی» در راستای معرفی نظامی گنجوی به فرهنگ دوستان روس دایر شده است.